



Po končanem cerkvenem obredu v saborski cerkvi so govorili velikemu pokojniku v slovo patrijarh Dimitrije, predsednik narodne skupščine dr. Ribar in general Jovanović, ki je sklenil svoj govor z besedami: »Kad budeš, dragi vojvodo, tamo gore zauzeo Tvoje mesto medju najzaslužnijim vojskovodjama naše vojske, medju najzaslužnijim sinovima našeg naroda, reci im još i to: da Tvoji učenci, da Tvoji ratni drugovi od redova pa do generala, umreče i znače, da sačuvaju i održe ono, što si i Ti i mnogi drugi veliki sinovi našeg naroda, kako oni iz seljačke kolebe tako i oni iz kraljevske palate, sinovi našeg naroda sviju redova i sviju staleža — naporima svojim, krviju srca svoga i kostima svojim sažidali i stvorili.«

Po končanem govoru je žalni izprevod krenil po Terazijah na novo beograjsko pokopališče, kjer so nesmrtnega moža položili k večnemu počitku.

Ob svežem grobu vojvode Živojina Mišića je plakala vsa Jugoslavija, ob njegovem grobu so lili solze Srbi, Hrvatje in Slovenci, ob njegovem grobu so si pa tudi zaprisegli, da hočejo hoditi zvesto po poti, ki jo je pokazal soustvaritelj velike ujedinjene Jugoslavije.

To sveto prisego nosi v svojem srcu tudi ti, slovenska mladina, ter vnemaj se za vzore, ki jih je s toliko ljubeznijo gojil vse svoje življenje nesmrtni ta vojvoda!

Na poljano!

Na poljano, na prostrano,
kjer caruje mladi maj,
kjer je z radostjo postlano,
kjer je naš pozemski raj!

Na poljano, na prostrano
pada čar neba višin,
tjakaj me z močjo neznano
žene mladih let spomin.

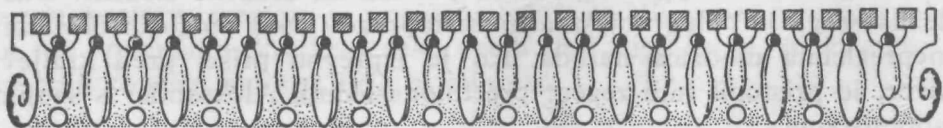
Vsi cvetoči, svatujoči
lesketajo v solncu gaji,
in srebrni in pojoči
njih so kliki in smehljaji.

Trepetajo, šepetajo
z zagonetnimi glasovi —
z žarki solnčnimi kramljajo
in s pomladnimi vetrovi.

Pesmi bajne, tihe, tajne
plavajo skoz jasni vzduh;
lek, krepčilo so za sanje,
blagodejnost za posluh.

Na poljano, na prostrano,
kjer caruje mladi maj!
Maj zaceli vsako rano,
maj uteši vsak vzdihljaj!

Miroslav Kunčič.





SREDNJA VAS V BOHINJU